

- 2. Камење би говорило, кад би ћут'о свак' од вас; Па и стене свуд по гори Сведоци би бит' морали, Кад не б' човек диз'о глас! Камење би говорило, Кад би ћут'о свак од вас.
- 3. Сложно дакле, слуге Бож'је, За Илијин мол'те дух Ако ј' Исус Господ вама, Ви морате и признат' Га, Друкчије с' не слави Он, Сложно дакле, слуге Бож'је, За Илијин мол'те дух!
- 4. Кад сте гласи у пустињи Упутите свет на реч! Вод'те здраве и болане На јагњета смрт и ране, Ко на мету милости. Кад сте гласи у пустињи Упутите свет на реч!

113. СЛУГА ЕВАНЪЕЉА

(На глас 57. и 116.)

1. Плашећ' се људи зар да ја Угушим нагон Духа? Треба ми већа верност тад' Кад с' вражиј бори слуга; Зар да се стидим, реч Христа Без страха сведочит' свагда?

- 2. Зар да та људска мржња ту Претегне Бож'ју милост? Ма да би они још већма Држали то за лудост? Реч та од Бога свагда ј' тек Премудрих руг, - сиротих лек!
- 3. Једни се мрште, Господе, А други презиру Те: Зар за то ја да узмакнем: И манем Твоје путе? Како пред Бога да станем, Кад му се Сина одрекнем?
- 4. Зар грешном свету за љубав Истину да сакријем? И за провести време ту, Нек с' чује да је јавим? Да избегавам крста срам, На ком пострада Христос сам?
- 5. Шта је тај, од чије мржње, Гњева, руга, да с' бојим? Човек је он! - и није Бог, Роб греха сав у смрти! Ах! лаган ти је човек свак, Ко што ј' водени мехур лак!
- 6. Па нека људи бесне сад! Бог ће на супрот стати, Штитом ће мене покрит' Он, И награду ми дати; Љубав је Бож'ја ослон мој, У невољи и беди злој.
- 7. Љубав к' Исусу гони ме Да изгубљене тражим, Да заблуделе овце све К' јединородном вратим; Да их молењем, сузама Опростим пакленог дима.
 - 8. Па нек ми зато од сваког Презрено буде име, К'о злобног и одбаченог, Нек ме свет и прокуне: - Страх ће ме Божиј' научит' Крстових мука с' не плашит'.

114. УСКЛИК ПРИ РАСТАНКУ

